

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto nicecio ep[iscop]o. Cap[itulum]. xxvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Ziber

et omne vite sue ordinē ut premissum est enar-
rauit: rogans senē ut ad monasteriū redeat: et
post annū die dñice cene ad iordanē veniat: et
corpus dñi secū ferat: p̄m̄tēs q̄ tunc ad ip̄m
locū veniet: et de manu illius sacramēta dñica
sumet. ¶ Rēdiēs igitur abbas ad monasteriū
reuoluto anno die cene domini tulit corpus do-
minicū et vsq̄ ad iordanē pueniēs et alia patre
fluminis mulierē stantē aspexit: et cogitās quōd
ad eū sine nauicula pertransiret: subito vidit eā
signo crucis edito sup̄ aquas ad se venientem.
Eūq̄ stupēs ad pedes eise p̄strare velle: illa
p̄hibuit eo q̄ dñi corpus ferret et sacerdotij di-
gnitate p̄cemeret. Sūp̄roḡ sacramēto ab-
batē rogauit ut sequenti ad se anno ad heremū
redire velle. Et sup̄ aquas iterū iordanis am-
bulās rediit: et solitudinē petijt. 303imas hō ad
suū monasteriū regressus dolere cepit q̄ eā de-
noīe suo ininterrogare nō meminuit. Sequenti hō
anno ad locū ubi eā prius viderat venit: et ibi
dē eam defunctā repperit. Qui lachrymās eā
q̄ tangere nō audēs: timēs ne forte sibi disp̄l-
ceret: ad caput ei⁹ litteras in terra descriptas
legit ita continētes. Sepeli 303ima marie cor-
pusculū: redde terre pulucrem suum: et ora pro
me ad deū: cui⁹ p̄cepto die secūdo aprilis re-
liqui hoc seculū. Tunc ille pro certo cognouit
mor̄ ut sacramentū dñi accepit et ad desertū re-
diit vitā finiuit: et q̄ spacij itineris d̄serū. xx.
illa vna hora perambulauit. Eūq̄ terram quo
foderet non haberet: leont ad se venientē man-
suetissime iussit effodere terram. Qui iussa hu-
milit̄ adimpleuit: et ad desertum vr̄ agnus
accessit. Senex quoq̄ corpe humato ad mona-
steriū suū gloriificās deū ven̄t. Qui euit in dño
sancta dei maria peccar̄t. iij. noī. aprilis.

¶ De serā Theodosia virgine et mar. Cap. xxv.

Theodosia virgo tempore dio-
cletiani apud cesa-
ream palestine passa est anno etatis
sue. xvij. Que nobili eiusdē ciuitas
ris exorta p̄ sapia elegātis pulchri-
tudinis cristēs dū ad sanctos martyres in car-
ceribus detentos cōsuḡt̄: ut eorū se oratio-
nib⁹ cōmendarer: facta est ei⁹ vox de celo: q̄ eas
xp̄us oleo at̄plere perungeret ad passiones ro-
lerandas. Hec a p̄fide vrbano cōp̄h̄ensa: dū
xp̄m cōfiteret: nudata ad asp̄itē p̄ capillos su-
spendit: sed nube sup̄uente p̄teḡt. Deinde
ferro onusta in carcerat: sed diuinit⁹ a xp̄o do-
mino liberatur. Post hec ligato ad collum eius
ingenti saxo in mare precipitur: sed ab ange-
lis soluta ad litus reducit̄. Subsequenter
leopardis exponitur a quibus oīno intacta cu-
sto d̄itur. Nonissime hō capite cesa est: vsq̄
est ab assantibus colōba auro splēdidior: de ore
eius exire et celū ascendere. Tuus corp⁹ a fide-
lib⁹ in eadē ciuitate cōditū est. iij. noī. aprilis.

¶ De sancto niceclo ep̄o. Cap. xxvi.

Quartus

Icecius ep̄s iugdu-
necū fuit. Lutus vita virtutib⁹ nō
mediocriter effulit: et p̄fiosa mor̄s
nihilominus miraculis cōmenda-
tur. Qui et in xp̄sto quiescit. iij.

noī. aprilis in ip̄a vr̄be tumulatus. Hec in mar-
tylogio adonīs.

¶ De sanctis Agape et Chionia virginib⁹
et marryibus. Cap. xxvii.

Agapes: Chionia: et
hyrenes virgines passe sunt in vr̄-
be tpe diocletiani sub comite sifinio.
De fuerunt sorores: et ancille
sancte anastasiē: vt in eius passio-
ne dictū est sup̄. viij. kalen. ianuarij. Que cū
xp̄iane eēt et p̄fecti monitis obedire nollēt: in
cubiculo eas reclusit ubi coq̄ne vtētilia suaban-
tur. Et cū in eaz amorē exardesceret: eo q̄ plus
cherrime essent: ad eas nocte intrauit vt suā li-
bidinē exerceret. Sed in amentia versus pus-
tans se tractare h̄gines: carbones patellas cal-
darias et similia amplexās osculabaf. et ex hoc
satiatus et deformis ad modū extens a seruis
putatur in demoniū versus: et verberib⁹ affici-
tur. Eūq̄ imperatorē adisset vt de hoc cōquere
ret suspicantib⁹ cūctis: q̄ in furia versus eēt:
virgis percussit: facie cōspuit: iuro et puluere in
ip̄m pietis detert⁹ sedaf. Et quocult eis tenes-
bant ne se talem vt erat aspiceret: mirabaf cur
sic oēs eū vituperose tractarēt: videbaturq̄ sū-
bi q̄ ip̄e et oēs alijs albis indut⁹ essent. Euz autē
sic se deformē ab alijs didicisset: putas q̄ puel-
le magis sic euz artibus ludificasset. Iussit
eas corā se expoliari vt saltē nudas aspiceret:
vestib⁹ autē earū corporib⁹ adherētib⁹: nullas
tenus spoliari poterūt. Ip̄e hō adeo dormita-
uit q̄ a pulsantibus excitari nequibat. Hec au-
diens diocletianus virgines tradidit sifinio
comiti puniendas. Qui primo hyrenē audita
vr̄i magis iuuenulā carcerauit. Agapē hō et
chioniam ignibus immisit. Statimq̄ virgines
orantes spiritū emiserunt. Corpora hō illarū
et vestimenta ac capilli oīno intacta ab igne mā-
serunt. Quarū corpora anastasia earū secundū
seculū dñā sepeluit. iij. noī. aprilis.

¶ De serō Euagrio presbytero. Cap. xxviii.

Euagri⁹ presbyter duo-
rum macariorū discipulus fuit. Hic a
gregorio nazāzeno d̄faconus ordina-
tus: et cū eo in egyptū descendens: vi-
ros monasticos inspiciēs relicto seculo vitā si-
loz est imitat⁹. Qui dñi a sacerdotiū eēt: et pul-
cherrim⁹ corpe in vr̄be resideret a senatore pro-
pter vr̄oris zelotypiā nouit sibi mortē parari:
eo q̄ eidē familiarissim⁹ eēt. Sed diuina monit⁹
visione heremū petēs duoz macariorū successit